

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
J. RICHARD DE LA TOUR
представено на 20 април 2023 година(1)

Дело C-770/21

„OGL-Food Trade Lebensmittelvertrieb“ GmbH
срещу
Директор на териториална дирекция „Митница Пловдив“ при Агенция „Митници“

(Преюдициално запитване, отправено от Административен съд София-град, България)

„Преюдициално запитване — Митнически кодекс на Съюза — Определяне на митническата стойност на плодове и зеленчуци, за които се прилага входна цена — Декларирана договорна стойност по-висока от стандартната стойност при внос — Освобождаване на продуктите при условия, потвърждаващи достоверността на договорната стойност — Продажба на загуба — Съдебен контрол на решението, с което се определя митническото задължение — Липса на търговски договор по повод на вноса — Понятие „юридически признати търговски партньори“

I. Въведение

1. Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на:

- членове 22, 44, 70 и 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза(2), изменен с Регламент (ЕС) 2016/2339 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2016 г.(3),
- членове 127 и 142 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета(4), изменен с Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/604 на Комисията от 18 април 2018 г.(5), и
- член 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, за допълване на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори, и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията(6), изменен с Делегиран регламент (ЕС) 2018/1145 на Комисията от 7 юни 2018 г.(7)

2. Преюдициалното запитване е отправено в рамките на спор между дружеството OGL-Food Trade Lebensmittelvertrieb GmbH (наричано по-нататък „OGL-Food“) и директора на Териториална дирекция „Митница Пловдив“ при Агенция „Митници“, България (наричан по-нататък „директорът на Митница Пловдив“) по повод декларираната договорна стойност при вноса на пресни тиквички от Турция.

3. Това дело дава възможност на Съда да уточни условията, при които решение на митническите служби за отказ да се приеме договорна стойност може да се оспори пред съда, и по-специално дали на етапа на оспорването на това решение по съдебен ред е възможно неговите мотиви да бъдат изменени.

4. В настоящото заключение, в което по искане на Съда разглеждам само първия и втория преюдициален въпрос, ще предложа да се отговори, че от една страна, мотивите на решението на митническите органи не могат да се изменят на етапа на съдебното производство по обжалване и от друга страна, при условията на евентуалност, че преценката на качеството юридически признати партньори се извършва въз основа на националното право и поради това предлаганите от запитващата юрисдикция насоки за преценка са относими само ако позволяват да се установи качеството на юридически признати партньори съгласно националното право.

II. Правна уредба

A. Митническо законодателство

1. Митническият кодекс на Съюза

5. Член 1, параграф 1 от Митническият кодекс на Съюза гласи:

„С настоящия регламент се създава Митнически кодекс на Съюза [...], който урежда общите правила и процедури, приложими за стоките, въвеждани на митническата територия на [Европейския] [с]ъюз[...] или извеждани от нея.

Без да се засягат международното право, международните конвенции и законодателството на Съюза в други области, Кодексът се прилага еднакво на цялата митническа територия на Съюза“.

6. Член 5, точки 1 и 3 от Митническият кодекс на Съюза предвижда:

„За целите на [Митническият кодекс на Съюза] се прилагат следните определения:

1) „митнически органи“ означава митническите администрации на държавите членки, които отговарят за прилагането на митническото законодателство, както и всички други органи, оправомощени съгласно националното законодателство да прилагат определени митнически законодателни разпоредби;

[...]

3) „митнически контрол“ означава специфични действия, извършвани от митническите органи за осигуряване на спазването на митническото и друго законодателство, уреждащо въвеждането, напускането, транзита, движението, складирането и специфичната употреба на стоки, придвижвани между митническата територия на Съюза и държави или територии извън тази територия, както и наличието и движението на митническата територия на Съюза на несъюзни стоки и стоки, поставени под режим специфична употреба“.

7. Член 22 от този кодекс, озаглавен „Решения, взети въз основа на заявление“, предвижда в параграфи 6 и 7:

„6. Преди да вземат решение, което би било неблагоприятно за заявителя, митническите органи му съобщават мотивите, на които ще се основава решението, и му предоставят възможност да изрази своето становище в определен срок от датата, на която го е получил или се счита, че го е получил. След изтичане на този срок заявителят се уведомява в подходяща форма за решението.

[...]

7. Всяко решение, което е неблагоприятно за заявителя, трябва да бъде мотивирано и в него трябва да се посочва правото за обжалване, предвидено в член 44“.

8. Съгласно член 29 от посочения кодекс, озаглавен „Решения, взети без предварително заявление“:

„Освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на член 22, параграфи 4, 5, 6 и 7, [...] се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното лице да е подало предварително заявление“.

9. Член 44 от същия кодекс, озаглавен „Право на обжалване“, предвижда:

„1. Всяко лице има право да обжалва решенията на митническите органи, отнасящи се до прилагането на митническото законодателство, които го засягат пряко и лично.

[...]

2. Правото на обжалване може да се упражни най-малко на две нива:

а) първоначално — пред митническите органи или пред правораздавателен или друг орган, определен за тази цел от държавите членки;

б) впоследствие — пред по-висша независима инстанция, която може да бъде правораздавателен орган или еквивалентен специализиран орган съгласно действащите разпоредби в държавите членки.

[...]

4. Държавите членки осигуряват процедура на обжалване, която позволява бързо потвърждение или поправка на решенията, взети от митническите органи“.

10. Текстът на член 70 от Митническият кодекс на Съюза, озаглавен „Метод за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност“, е следният:

„1. Базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост.

2. Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

3. Договорната стойност се прилага, ако е изпълнено всяко едно от следните условия:

[...]

г) купувачът и продавачът не са свързани или връзката не е повлияла върху цената“.

11. Член 74 от този кодекс, озаглавен „Вторични методи за определяне на митническата стойност“, предвижда в параграфи 1 и 2:

„1. Когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

[...]

2. Митническата стойност, определена в резултат на прилагането на параграф 1, е:

[...]

в) стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите [...].

[...]“.

2. *Регламентът за изпълнение на Митническия кодекс на Съюза*

12. Текстът на член 127 от глава 3 от Регламента за изпълнение на Митническия кодекс на Съюза, озаглавена „Стойност на стоките за митнически цели“, включена в дял II, който се отнася до „[е]лементи[те], въз основа на които се налагат вносни или износни мита и други мерки по отношение на търговията със стоки“, е следният:

„(Член 70, параграф 3, буква г) от [Митническия кодекс на Съюза])

1. За целите на настоящата глава се счита, че две лица са свързани, ако е изпълнено едно от следните условия:

[...]

б) са юридически признати търговски партньори;

[...]

д) едното лице пряко или косвено контролира другото;

е) двете лица са пряко или косвено контролирани от трето лице;

ж) двете лица заедно контролират пряко или косвено трето лице;

[...]“.

13. Член 134 от този регламент за изпълнение, озаглавен „Сделки между свързани лица“, предвижда:

„(Член 70, параграф 3, буква г) от [Митническия кодекс на Съюза])

1. Когато купувачът и продавачът са свързани лица и за да се определи дали тази връзка не е повлияла на цената, обстоятелствата около продажбата се проверяват според необходимостта и на декларатора се дава възможност да представи евентуално необходимата допълнителна подробна информация относно тези обстоятелства.

2. Стойността на стоките обаче се определя в съответствие с член 70, параграф 1 от [Митническия кодекс на Съюза], когато деклараторът докаже, че декларираната договорна стойност се доближава до голяма степен до една от следните сравнителни стойности, определени по същото време или почти по същото време:

[...]

б) митническата стойност на идентични или сходни стоки, определена съгласно член 74, параграф 2, буква в) от [Митническия кодекс на Съюза];

[...]“.

14. Член 142 от посочения регламент за изпълнение, озаглавен „Дедуктивен метод“, гласи:

„(Член 74, параграф 2, буква в) от [Митническия кодекс на Съюза])

1. Единичната цена, използвана за определяне на митническата стойност по член 74, параграф 2, буква в) от [Митническия кодекс на Съюза], е цената, на която внесените стоки или

внесените идентични или сходни стоки се продават в Съюза в състоянието, в което са внесени, по време или почти по време на внасянето на стоките, чиято стойност се определя.

[...]

4. За целите на определяне на митническата стойност по член 74, параграф 2, буква в) от [Митническият кодекс на Съюза] не се вземат предвид следните продажби:

[...]

б) продажби на свързани лица;

[...]

5. При определяне на митническата стойност, от определената съгласно параграфи 1—4 единична цена се приспада следното:

[...]

в) вносните мита и други задължения, платими на митническата територия на Съюза във връзка с вноса или продажбата на стоките.

[...]“.

Б. Законодателството във връзка с вноса на плодове и зеленчуци, за които се прилага входна цена

1. Регламент (ЕС) № 1308/2013

15. Съображение 147 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 на Съвета(8), изменен с Регламент (ЕС) 2017/2393 на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2017 г.(9), предвижда:

„За определени продукти следва да се запази системата на входни цени. С цел да се осигури ефективността на тази система, на [Европейската комисия] следва да бъде делегирано правомощието да приема някои актове във връзка с проверяването на истинността на декларираната цена на дадена партида, като се използва фиксирана стойност при вноса, и да определя условията, при които се изисква предоставяне на гаранция“.

16. Член 181 от Регламент № 1308/2013, озаглавен „Система на входни цени за някои продукти от секторите на плодовете и зеленчуците, преработените плодове и зеленчуци и лозаро-винарския сектор“, гласи:

„1. За целите на прилагането на митническата ставка по Общата митническа тарифа по отношение на продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците и преработените плодове и зеленчуци и по отношение на гроздовия сок и гроздовата мъст, входната цена на дадена партида е равна на нейната митническа стойност, изчислена в съответствие с Регламент (ЕИО) № 2913/92[(10)] и Регламент (Е[И]О) № 2454/93 на Комисията[(11)].

2. За да се гарантира ефикасността на системата, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 227 с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

3. Комисията приема актове за изпълнение за установяване на правила за изчисляване на фиксираната стойност при вноса, посочена в параграф 2. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 229, параграф 2“.

2. Делегиран регламент 2017/891

17. Дял III от Делегиран регламент 2017/891, озаглавен „Търговия с трети държави — Система на входни цени“, включва членове 73—75.

18. Член 74 от този делегиран регламент, озаглавен „Уведомления относно цени и количества на внесените продукти“, предвижда в параграф 1:

„За всеки продукт и за периодите, изложени в част А от приложение VII, за всеки пазарен ден и произход държавите членки съобщават на Комисията най-късно до 12.00 часа на обяд (брюкселско време) на следващия работен ден:

- а) средните представителни цени на продуктите, внесени от трети държави и продавани на пазарите на държавите членки за вносни стоки; и
- б) общите количества, отнасящи се за цените, посочени в буква а).

За целите на първа алинея, буква а) държавите членки уведомяват Комисията за пазарите си за вносни стоки, които те считат за представителни и които включват Лондон, Милано, Перпинян и Рюнжи.

Когато общите количества, посочени в първа алинея, буква б), са по-малки от десет тона, съответните цени не се съобщават на Комисията“.

19. Съгласно член 75 от посочения делегиран регламент, озаглавен „Основа за входни цени“:

„1. За целите на член 181, параграф 1 от Регламент [№ 1308/2013] продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците и преработените плодове и зеленчуци, посочени в споменатия член, са тези, които са изброени в приложение VII към настоящия регламент.

2. Когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от [Митническият кодекс на Съюза], и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение [на Митническият кодекс на Съюза]. За тази цел размерът на вносното мито, което би се дължало за продуктите, изброени в част А от приложение VII, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос.

[...]

3. Когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се изчислява в съответствие с член 74, параграф 2, буква в) от [Митническият кодекс на Съюза], митото се приспада в съответствие с член 38, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/892[(12)]. В този случай вносителят предоставя гаранция, равна на сумата на митото, което би подлежало на плащане, ако класирането на продуктите е извършено въз основа на приложимата фиксирана стойност при внос.

4. Митническата стойност на продуктите, внесени на консигнация, се определя пряко в съответствие с член 74, параграф 2, буква в) от [Митническият кодекс на Съюза], като за тази цел по време на периодите, в които е в сила, се прилага фиксираната стойност при внос, изчислена в съответствие с член 38 от Регламент за изпълнение [2017/892].

5. Вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от [Митническият кодекс на Съюза], или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) [от този кодекс].

Неспазването на един от тези срокове води до загуба на предоставената гаранция, без да се засяга прилагането на параграф 6.

Предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване. В противен случай гаранцията се задържа посредством плащане на вносни мита.

За да се докаже, че партидата е освободена съгласно условията, посочени в първа алинея, освен фактурата вносителят предоставя всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата.

[...]

6. По искане на вносителя, което трябва да бъде надлежно обосновано, максималният срок от четири месеца, посочен в параграф 5, първа алинея, може да бъде удължен от компетентните органи на държавата членка максимум с три месеца.

[...]“.

20. В част А от приложение VII към Делегиран регламент 2017/891 се предвижда по-специално въвеждане на следните данни:

Код по КН	Описание	Период на прилагане
0709 90 70	Тиквички	от 1 януари до 31 декември

3. Регламент за изпълнение 2017/892

21. Член 38 от Регламент за изпълнение 2017/892, озаглавен „Стандартни стойности при внос“, предвижда в параграфи 1 и 2:

„1. За всеки продукт и за периодите на прилагане, изложени в част А от приложение VII към Делегиран регламент [2017/891], Комисията определя за всеки работен ден и за всеки производствен стандартна стойност при внос, равна на среднопретеглената стойност от представителните цени, посочени в член 74 от [този] регламент, минус стандартната сума от 5 EUR/100 kg и адвалорните мита.

2. Ако за продуктите и за периодите на прилагане, изброени в част А от приложение VII от Делегиран регламент [2017/891], в съответствие с членове 74 и 75 от посочения регламент и настоящия член бъде установена стандартна стойност при внос, не се прилага единичната цена, посочена в член 142 от Регламент[а] за изпълнение [на Митническия кодекс на Съюза]. Тя се заменя от стандартната стойност при внос, посочена в параграф 1“.

4. Регламент (ЕИО) № 2658/87

22. Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа(13), изменен с Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1602 на Комисията от 11 октомври 2018 г.(14), съдържа в част трета, раздел I, приложение 2, озаглавено „Продукти, за които се прилагат входни цени“, по-специално следните данни:

Код по КН	Описание на стоката	Конвенционални мита (%)
0709 93 10	Тиквички:	
[...]	[...]	[...]

	В периода от 1 до 31 май:	
	С входна цена за 100 kg нето тегло за:	
	Не по-малка от EUR 69,2	12,8
	Не по-малка от EUR 67,8, но непревишаваща EUR 69,2	12,8 + 1,4 €/100 kg/net
	Не по-малка от EUR 66,4, но непревишаваща EUR 67,8	12,8 + 2,8 €/100 kg/net
	Не по-малка от EUR 65, но непревишаваща EUR 66,4	12,8 + 4,2 €/100 kg/net
	Не по-малка от EUR 63,7, но непревишаваща EUR 65	12,8 + 5,5 €/100 kg/net
	По-малка от EUR 63,7	12,8 + 15,2 €/100 kg/net
[...]	[...]	[...]

III. Фактите по спора в главното производство и преюдициалните въпроси

23. На 23 април 2019 г. OGL-Food подава пред Митническо бюро Свиленград (България) митническа декларация, с която като вносител декларира под режим „допускане до свободно обращение с цел крайно потребление“ „пресни тиквички“, спадащи към подпозиция 0709 93 10 от номенклатурата на стоките, с тегло 4 800 kg, с произход от Турция (наричани по-нататък „спорната партида“), с митническа стойност, преизчислена в евро — 90, 81 евро на 100 kg. Износителят е дружество със седалище в Анталия (Турция).

24. Определената от Комисията за 23 април 2019 г. стандартна стойност при внос на тиквичките с произход *etga omnes* е 53,80 евро на 100 kg. Тъй като декларираната договорна стойност на спорната партида надвишава с повече от 8 % тази стандартна стойност при внос, OGL-Food представя обезпечение в размер на 982,17 лева (около 502 евро) в съответствие с член 75, параграф 2 от Делегиран регламент 2017/891.

25. След като установява общата цена, платена за закупуването на спорната партида в размер на 109,6 евро на 100 kg, като се имат предвид различните разходи, направени от OGL-Food, с писмо от 24 април 2019 г. митническият орган го информира, че съгласно член 75, параграф 5 от Делегиран регламент 2017/891 това дружество е длъжно да докаже, че спорната партида е реализирана на пазара при условия, потвърждаващи достоверността на декларираната митническа стойност.

26. На 23 май 2019 г. OGL-Food представя на митническия орган някои документи, отнасящи се по-специално до покупката и продажбата на спорната партида, и иска на основание на представените доказателства да бъде освободен внесеният депозит.

27. Според разбивката на продажната цена OGL-Food е продало спорната партида на цена от 106 евро на 100 kg. Тъй като тази цена е по-ниска от платената от OGL-Food обща цена за закупуването на спорната партида в размер на 109,6 евро на 100 kg, митническият орган приема, че това дружество не е представило доказателства за реализирането ѝ при условия, потвърждаващи достоверността на декларираната договорна стойност. При тези обстоятелства

съгласно член 75, параграф 5, трета алинея от Делегиран регламент 2017/891 гаранцията трябвало да се задържи за плащане на вносното мито.

28. В приложение на член 22, параграф 6 от Митническият кодекс на Съюза OGL-Food е уведомено за мотивите, на които директорът на Митница Пловдив ще основе решението си, и е поканено да изложи становището си в 30-дневен срок.

29. В становището си OGL-Food изтъква, на първо място, че член 75 от Делегиран регламент 2017/891 не въвежда изискване за печалба при реализацията на стоките с цел доказване на достоверността на декларираната договорна стойност като митническа стойност. На следващо място, то подчертава, че тази продажба била част от дълготрайни търговски взаимоотношения с международната верига хипермаркети Lidl и при проверката за по-дълъг период щяло да се установи реализирането на печалба. На последно място, OGL-Food посочва, че продажната цена на реализираната от него спорна партида е значително по-висока от изчислената от Комисията за 23 април 2019 г. стандартна стойност при внос за тези продукти

30. С решение от 30 октомври 2020 г.(15) директорът на Митница Пловдив приема по-специално, че предоставената гаранция трябва да се задържи за плащане на вносното мито, определено в размер на 982,17 лв. Това решение се основава, на първо място, на факта, че OGL-Food не е представило доказателства, които да изясняват значителната разлика между декларираната договорна стойност от 90,81 евро на 100 kg и стандартната вносна стойност от 53,80 евро на 100 kg, като екстра качеството или качеството на биопродукт на спорната партида, за която само е посочено „качество първо“. На второ място, директорът на Митница Пловдив взема предвид загубите, отчетени при продажбата на спорната партида, за да приеме, че OGL-Food не е доказало реализирането ѝ при условия, потвърждаващи достоверността на декларираната договорна стойност по смисъла на член 75, параграф 5 от Делегиран регламент 2017/891.

31. В подкрепа на жалбата си за отмяна на решението от 30 октомври 2020 г., подадена пред Административен съд София-град, България, OGL-Food изтъква, че представените пред митническия орган неоспорени доказателства потвърждават, че декларираната договорна стойност отговаря на условията по член 70 от Митническият кодекс на Съюза. В този контекст OGL-Food уточнява, от една страна, че печалбата от продажбата на сравними продукти на конкретен клиент следва да се изчислява на месечна база, а не в рамките на всяка отделна сделка. От друга страна, изчислената в съответствие с член 74, параграф 2, буква в) от Митническият кодекс на Съюза продажна цена на спорната партида на пазара на Съюза потвърждавала достоверността на декларираната договорна стойност. Освен това OGL-Food добавя, че то и Lidl не са търговски партньори по смисъла на член 127, параграф 1, буква б) от Регламента за изпълнение на Митническият кодекс на Съюза.

32. От своя страна директорът на Митница Пловдив подчертава, на първо място, че OGL-Food не е представило доказателства, които позволяват да се обоснове високата декларирана договорна стойност в сравнение със стандартната стойност при внос, като екстра качеството на съответните стоки или качеството им на биопродукти. На второ място, фактът, че OGL-Food продава спорната партида на загуба, противоречал на пазарната логика, която изисквала то да се стреми към търговска печалба. На трето място, Митническият кодекс на Съюза се прилагал, без да се изключва действието на Делегиран регламент 2017/891. Според последния регламент обаче възможността при преценката на достоверността на договорната стойност, декларирана за целите на вноса на спорната партида, да се вземат предвид други операции по внос, била изключена. Освен това, на четвърто място, вторичният метод за определяне на митническата стойност, предвиден в член 74, параграф 2, буква в) от Митническият кодекс на Съюза, в случая бил неприложим.

33. Запитващата юрисдикция, изглежда, приема, че анализът в решението от 30 октомври 2020 г., който е неблагоприятен за OGL-Food, не съответства на практиката на националните съдебни инстанции във връзка с тълкуването на член 75, параграф 5 от Делегиран регламент 2017/891. При все това тази юрисдикция счита също, че изложените от OGL-Food доводи не са обосновани. По-специално според посочената юрисдикция следва да се провери дали OGL-Food

поддържа с износителя и с клиента си в Съюза, Lidl, взаимоотношения, които позволяват те да бъдат квалифицирани като свързани лица по смисъла на член 70, параграф 3, буква г) и на член 74, параграф 2, буква в) от Митническия кодекс на Съюза.

34. Всъщност, от една страна, следва да се прецени дали при липсата на търговски договор или на друга правна връзка между страните разглежданите в главното производство трайни, периодични и повтарящи се отношения по доставка, както са отразени във фактурите и в свързаните с тях счетоводни записвания, са достатъчни, за да се квалифицират износителят и OGL-Food като „юридически признати търговски партньори“ по смисъла на член 127, параграф 1, буква б) от Регламента за изпълнение на Митническия кодекс на Съюза и следователно като свързани лица по смисъла на член 70, параграф 3, буква г) от Митническия кодекс на Съюза, което налага да се провери дали тази връзка е повлияла на декларираната договорна стойност на партидата.

35. От друга страна, OGL-Food изтъква пред запитващата юрисдикция, че декларираната договорна стойност трябвало да бъде приета от митническия орган с довода, че е близка до митническата стойност на идентични или сходни стоки, определяна съгласно член 74, параграф 2, буква в) от Митническия кодекс на Съюза, както я е изчислило назначеното по негово искане вещо лице. Тази юрисдикция счита, че за да се прецени относимостта на този довод, основан на член 134, параграф 2, буква б) от Регламента за изпълнение на Митническия кодекс на Съюза, следва да се провери дали OGL-Food и купувачът му на първо търговско ниво, Lidl, са свързани лица по смисъла на член 74, параграф 2, буква в) от Митническия кодекс на Съюза и на член 142, параграф 4, буква б) от Регламента за изпълнение на Митническия кодекс на Съюза, който определя условията за тяхното прилагане. Във връзка с това посочената юрисдикция счита, че значението на понятието „свързани лица“ е едно и също в член 70, параграф 3, буква г) и в член 74, параграф 2, буква в) от Митническия кодекс на Съюза, както и в член 127, параграф 1 и в член 142, параграф 4, буква б) от Регламента за изпълнение на Митническия кодекс на Съюза.

36. Запитващата юрисдикция обаче си поставя въпроса дали вносител може да се позове на дедуктивния метод, предвиден в член 74, параграф 2, буква в) от Митническия кодекс на Съюза(16), за първи път при подаването на жалба срещу решението, с което се определя митническото задължение, а именно след изтичането на сроковете, предвидени в член 75, параграфи 5 и 6 от Делегиран регламент 2017/891, което води до загубата на гаранцията. При отрицателен отговор тази юрисдикция има съмнения относно зачитането на правото на защита на вносителя и относно възможността ѝ да установи, че вносителят е свързано лице с износителя или със своя клиент в Съюза по смисъла на последните посочени разпоредби, докато с решението, с което се определя митническото задължение, договорната стойност не е отхвърлена поради това съображение.

37. Запитващата юрисдикция иска да установи също дали член 75, параграф 5 от Делегиран регламент 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че вносителят трябва да представи договор за покупко-продажба или какъвто и да е друг еквивалентен документ, дали митническият орган може да вземе предвид факта, че спорната партида е продадена на загуба на пазара на Съюза и дали обстоятелствата около тази продажба на загуба са относими за целите на прилагането на тази разпоредба.

38. Накрая, запитващата юрисдикция иска да се установи дали член 75, параграф 5 от Делегиран регламент 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че митническият орган може да определи митническата стойност на равнището на стандартната вносна стойност, когато декларираната договорна стойност е ненормално висока, без да поставя под съмнение автентичността на изготвената от износителя фактура и доказателството за плащането за него, и при липсата на представени от вносителя допълнителни доказателства за установяване на действителната декларирана договорна стойност.

39. При тези условия Административен съд София-град решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Следва ли, че чл. 70, параграф 1 от [Митническият кодекс на Съюза], във връзка с чл. 75, параграф 5, алинея 1 и параграф 6 от Делегиран регламент [2017/891], към преценката на условието по чл. 70, параграф 3, буква г) от [Митническият кодекс на Съюза] - „купувачът и продавачът не са свързани“ във връзка с прилагането на договорната стойност на стоките за митнически цели по конкретна митническа декларация за внос на зеленчуци, са относими:

- данните за взаимоотношенията между страните по вноса на стоките и продажбата на същите стоки на първо търговско ниво в ЕС - за трайни и повтарящи се доставки на стоки от същия вид, на значителни количества и стойности, които изключват извод за случайност на взаимоотношенията по конкретния внос, предмет на преценката;
- данните за издадените фактури за доставките, за плащането на цената, за отразяването на фактурите в счетоводството и в дневниците по [данъка за добавена стойност (ДДС)] на вносителя, съответно упражнено право на данъчен кредит по конкретния внос;
- декларираната договорна стойност по конкретния внос, предмет на преценката, е значително по-висока в сравнение със стандартната вносна стойност за същата стока, определяна от Комисията за целите на прилагането на вносни мита в сектора на зеленчуците, същевременно същата стока е продадена на загуба в ЕС;
- вносителят не е представил търговски договор по повод на конкретния внос, изискан от митническите органи или документ за друг вид юридическа връзка между контрагентите?

В случай, че са относими, то посочените обстоятелства позволяват ли да се определят търговците вносител и износител, съответно вносител и купувач на първо търговско ниво в ЕС, като „юридически признати търговски партньори“, съответно свързани лица по смисъла на чл. 127, параграф 1, буква б) и чл. 142, параграф 4, буква б) от Регламент за изпълнение [на Митническият кодекс на Съюза]?

В случай, че посочените обстоятелства са относими, но не са достатъчни за извода, че търговците са свързани лица, то за целите на проверката по чл. 75, параграф 6 от Делегирания регламент [2017/891], възниква ли задължение да бъде извършена преценката дали отношенията между търговците не са повлияли при определянето на по-високата цена на стоката по конкретния внос, за да се предотврати избягването на плащането на мито и загубата на данъчни приходи по бюджета на ЕС, предвид и последващата продажба на загуба на първо търговско ниво в ЕС?

2) Следва ли от чл. 47, параграф 1 и чл. 41, параграф 2, буква в) от Хартата за основните права на ЕС, [наричана по-нататък „Хартата“], тълкувани във връзка с правото на жалба на вносителя по чл. 44, параграф 1 от [Митническият кодекс на Съюза], както и задължението на митническите органи за мотивиране на решението по чл. 29 във връзка с чл. 22, параграф 7 от Кодекса, и обстоятелствата по делото, че като се вземе предвид, че в производството по съдебното обжалване на решението, първоинстанционният съдът служебно е задължен да провери законосъобразността на решението и на непосочени в жалбата основания, да събира нови доказателства и служебно да назначи вещо лице, че:

– Условието по чл. 70, параграф 3, буква г) от [...] Митническият кодекс на Съюза - „купувачът и продавачът не са свързани лица или връзката не е повлияла върху цената“, допустимо ли е да бъде установено за пръв път в производството пред съда или митническият орган е задължен да формира извод по този въпрос още в мотивите на обжалваното решение?

– Когато вносителят е имал процесуалната възможност, но не е заявил изрично, че ще определи стойността на вносните стоки по чл. 74, параграф 2, буква в) от [Митническият кодекс на Съюза] - дедуктивен метод, ще противоречи ли на чл. 75, параграфи 5 и 6 от Делегиран регламент 2017/891, конкретно установеният преклузивен срок за посоченото установяване, тази стойност да бъде установена за пръв път в производството по обжалването на решението пред съда, в това число за разглеждането на възраженията на вносителя, основани на продажната цена на стоката в [Съюза], близка до декларираната договорна стойност?

3) Следва ли от чл. 75 параграф 5, алинея 4 от Делегиран регламент [2017/891] „вносителят представя всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по

отношение на продажбата, и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида“, в контекста на даденото тълкуване по т.1 от диспозитива на Решение на Съда от 11 март 2020 г., [X (Събиране на допълнителни вносни мита)] C-160/18, EU:C:2020:190, във връзка с доказването на декларираната договорна стойност по чл. 70, параграф 1 от Митническият кодекс на Съюза, при обстоятелствата по делото, че:

– задължават митническите органи, съответно при обжалването съдът, да вземат предвид обстоятелството, че вносната стока - зеленчуци, е продадена на загуба в ЕС като сериозна индикация, че посочената вносна цена е била изкуствено завишена, в това число с оглед преценката за свързаност на лицата, която е повлияла на декларираната договорна стойност, в това число с цел да се предотврати избягването на плащането на мито и загуба на данъчни приходи?

– задължават вносителя да представи договор или друг еквивалентен документ за доказването на подлежащата на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение митническата територия на Съюза, или е достатъчно да докаже извършеното плащане на декларираната стойност на стоката при вноса? или

– задължават вносителя да представи само документите, изрично посочени в чл. 75 параграф 5, алинея 4 от Делегиран регламент 2017/891, като доказателство за декларираната договорна стойност при внос на зеленчуци, поради това обстоятелствата, свързани с продажбата на същата стока в ЕС на загуба, са неотнормими към преценката по чл. 75, параграф 6 от същия регламент за неприемането на договорната стойност и определянето на вносно мито?

4) Следва ли чл. 75 параграфи 5 и 6 от Делегиран регламент [2017/891] и даденото тълкуване с Решението от 16 юни 2016 г., EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, при обстоятелствата по главното производство, че митническата стойност при внос на зеленчуци от трети страни не може да се определи по декларираната договорна стойност, когато:

– декларираната договорна стойност на стоката е значително по-висока в сравнение със стандартната вносна стойност за същата стока, определяна от Комисията за целите на прилагането на вносни мита в сектора на зеленчуците;

– митническият орган не оспорва, нито по друг начин поставя под съмнение автентичността на фактурата и документа за плащането на цената на стоката, представени като доказателство за действително платената цена по вноса;

– вносителят, в отговор на искането на митническият орган, не е представил: договор или друг еквивалентен документ за доказването на подлежащата на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение митническата територия на Съюза, в това число допълнителни доказателства за установяването на икономически елементи на стоката, обосноваващи по-високата стойност при закупуването ѝ от износителя, за био-продукт или екстра качество на конкретната партида зеленчуци?“.

40. OGL-Food, директорът на Митница Пловдив, българското правителство и Комисията представят писмени становища. Тези страни участват и в проведеното на 25 януари 2023 г. съдебно заседание, в което отговарят на поставените от Съда въпроси, за които се изисква устен отговор.

IV. Анализ

A. Предварителни бележки по правната уредба

41. За сведение член 1, параграф 1 от Митническият кодекс на Съюза предвижда, че този кодекс урежда общите правила и процедури, приложими за стоките, въведени на митническата територия на Съюза или изведени от нея. В него се добавя, че посоченият кодекс се прилага еднакво на цялата посочена територия, „[б]ез да се засягат [...] международните конвенции и законодателството на Съюза в други области“. Следователно установеното с Регламент 1308/2013 и с Делегиран регламент 2017/891 митническо законодателство, приложимо по

отношение на плодовете и зеленчуците, е специална правна уредба спрямо Митническия кодекс на Съюза.

42. Член 181 от Регламент № 1308/2013 предвижда, от една страна, въвеждането на входна цена за някои продукти от секторите на плодовете и зеленчуците, равна на митническата стойност на партидата, изчислена в съответствие с Митническия кодекс на Съюза и с Регламента за изпълнението му. От друга страна, с него се предоставя компетентност на Комисията да приема делегирани актове с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да определя условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

43. На това основание в член 74, параграф 1 от Делегиран регламент 2017/891 за някои плодове и зеленчуци, сред които тиквичките, Комисията предвижда държавите членки ежедневно да съобщават, от една страна, средните представителни цени на тези плодове и зеленчуци, внесени от трети държави и продавани на пазарите на държавите членки за вносни стоки, и от друга страна, общите количества на тези продукти, ако те са над десет тона, за които се отнасят тези средни цени.

44. Що се отнася до основата за входните цени за същите плодове и зеленчуци, сред които и тиквичките, в член 75 от този Делегиран регламент се предвиждат три начина за изчисляване на митническата стойност.

45. При първия начин за изчисляване става въпрос за договорната стойност, определена съгласно член 70 от Митническия кодекс на Съюза(17). Припомням, че съгласно тази разпоредба базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза(18). В посочения член 70 също се предвижда, че тази договорна стойност се прилага, ако са изпълнени някои условия, по-специално условие за липса на връзка между купувача и продавача или за липса на влияния на тези връзки върху цената(19). Член 127, параграф 1, буква б) от Регламент за изпълнение на Митническия кодекс на Съюза уточнява, че две лица са свързани, когато са признати търговски партньори.

46. В първата посочена хипотеза, ако тази декларирана от вносителя на тиквички договорна стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната стойност при внос, изчислена от Комисията към момента на допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранция, равна на сумата на митото, което би подлежало на плащане, ако класирането на продуктите е извършено въз основа на тази фиксирана стойност при внос(20). Размерът на дължимото променливо мито е нула, когато входната цена на тиквичките е равна или по-висока от 69,2 евро на 100 kg нетно тегло, докато под този праг колкото по-ниска е входната цена, толкова повече стъпаловидно нараства размерът на дължимото променливо мито(21).

47. Във втория начин за изчисляване може да се използва дедуктивният метод(22). Припомням, че съгласно член 74, параграф 2, буква в) от Митническия кодекс на Съюза, когато договорната стойност не може да се определи, митническата стойност се основава на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите. В член 142 от Регламента за изпълнение на Митническия кодекс на Съюза се уточняват няколко въпроса: най-напред, референтните продажби трябва да са извършени по време или почти по време на внасянето на стоките, чиято стойност се определя(23); по-нататък, продажбите на свързани лица не се вземат предвид(24); накрая, от единичната цена се приспадат по-специално вноските мита(25).

48. Когато дедуктивният метод се използва за партида от тиквички, член 75, параграф 3 от Делегиран регламент 2017/891 предвижда, че митото се приспада в съответствие с член 38, параграф 1 от Регламент за изпълнение 2017/892 и в този случай вносителят предоставя

гаранция, равна на сумата на митото, което би подлежало на плащане, ако класирането на продуктите е извършено въз основа на приложимата фиксирана стойност при внос. В посочения член 38, параграф 1 се предвижда, че по-специално за тиквичките Комисията определя за всеки работен ден и за всеки производ стандартна стойност при внос, равна на среднопретеглената стойност от представителните цени, посочени в член 74 от Делегиран регламент 2017/891, минус стандартната сума от 5 EUR/100 kg и адвалорните мита.

49. Следователно, за да се определи митническата стойност, размерът на митото, приспаданото от единичната цена за партида от тиквички, се изчислява на базата на стандартната стойност при внос за съответния ден, като се изчаква да се докаже достоверността на единичната цена.

50. Третият начин за изчисляване се състои в установяване на опростено правило за стоките, внесени на консигнация. За тях в член 75, параграф 4 от Делегиран регламент 2017/891 се предвижда пряко прилагането на дедуктивния метод, но със следната особеност: прилага се стандартната стойност при внос, изчислена в съответствие с член 38 от Регламент за изпълнение 2017/892. Както посочих в точка 48 от настоящото заключение, параграф 1 от този член предвижда ежедневно изчисляване от Комисията на стандартна стойност при внос. Що се отнася до параграф 2 от посочения член, в него се посочва, че ако бъде установена стандартна стойност при внос, не се прилага единичната цена, посочена в член 142 от Регламента за изпълнение на Митническия кодекс на Съюза, и тя се заменя от стандартната стойност при внос, посочена в параграф 1.

51. Следователно митническата стойност на партида от тиквички, внесена на консигнация, ще бъде установена в зависимост от стандартната стойност при внос за съответния ден. Тъй като тази стойност може да бъде установена веднага, не е необходимо да се предвижда гаранция в хипотезата на по-късно определяне на митническата стойност, както при първите два метода за изчисляване.

52. Въпросът за окончателното определяне на митническата стойност е разгледан в член 75, параграф 5 от Делегиран регламент 2017/891. Всъщност в този параграф се посочва, че вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Митническия кодекс на Съюза, или да определи митническата стойност според дедуктивния метод. В посочения параграф 5 се уточнява, че неспазването на един от тези срокове води до загуба на предоставената гаранция и че предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване. В противен случай гаранцията се задържа за плащане на вносни мита. Освен това, за да се докаже, че партидата е освободена съгласно предвидените по-горе условия, освен фактурата вносителят трябва да предостави всички документи, необходими за извършването на изискваната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата.

53. Тълкуването на член 75, параграф 5 от Делегиран регламент 2017/891 е в центъра на отправените до Съда преюдициални въпроси. Ще разгледам, на първо място, втория преюдициален въпрос, който се отнася до възможността за изменение на мотивите на решението на митническия орган на етапа на съдебното производство, и на второ място, първия преюдициален въпрос, който се отнася до понятието признати търговски партньори или свързани лица.

Б. По втория преюдициален въпрос

54. Запитващата юрисдикция иска да установи по същество дали по инициатива на съда или на вносителя може да бъде променен методът за определяне на митническата стойност на внесените стоки в хода на съдебната фаза, а именно след изтичането на сроковете, предвидени в член 75, параграфи 5 и 6 от Делегиран регламент 2017/891, предоставени на вносителя, за да

докаже декларираната митническата стойност, с оглед на правото на ефективни правни средства за защита и на задължението за мотивиране, защитени съответно в член 47 и член 41, параграф 2, буква в) от Хартата и в член 44, параграф 1 и член 29 във връзка с член 22 параграф 7 от Митническия кодекс на Съюза. Тази юрисдикция иска да се установи също, от една страна, дали условието по член 70, параграф 3, буква г) от Митническия кодекс на Съюза относно свързаните лица може да се разгледа за първи път в хода на съдебното производство и от друга страна, дали на дедуктивния метод може да бъде направено позоваване за първи път в същото производство като главно искане или чрез възражение, тъй като декларираната договорна стойност е била много близка до изчислената чрез дедуктивния метод стойност.

55. Ето защо ми се струва, че въпросът се разделя на две части. На първо място, може ли на етапа на съдебното производство да се извърши изменение на мотивите на решението на митническия орган чрез заместване на мотиви от съда или по искане на жалбоподателя чрез възражение? На второ място, може ли посочените нови мотиви на решението на митническия орган да се отнасят до въпроса за връзката между страните и за влиянието на тази връзка върху цената в хипотеза като разглежданата в главното производство?

56. Първо, що се отнася до изменението на мотивите на решението на митническия орган, въпросът трябва да се разгледа с оглед на предвидените в член 75 от Делегиран регламент 2017/891 срокове и на санкцията при тяхното неспазване, като следва да се припомни, че както посочва запитващата юрисдикция, съгласно националната правна уредба тя е длъжна служебно да провери законосъобразността на оспорваното решение и на непосочени в жалбата основания, да събира нови доказателства и служебно да назначи вещо лице.

57. Затова при липса на правна уредба на Съюза в съответната област всяка държава членка трябва да уреди, в съответствие с принципа на процесуална автономия на държавите членки, правилата за административните и съдебните производства, предназначени да гарантират високо ниво на защита на правата, които правните субекти черпят от правото на Съюза. Правилата за прилагане на средствата за правна защита, предвидени в правото на Съюза, не трябва да са по-неблагоприятни от уреждащите съответните вътрешноправни средства за защита (принцип на равностойност) и не трябва да правят практически невъзможно или прекомерно трудно упражняването на правата, предоставени от правния ред на Съюза (принцип на ефективност) (26).

58. В случая обаче е налице правна уредба на Съюза в митническата сфера, която предвижда специални процесуалноправни норми.

59. От една страна, в Митническия кодекс на Съюза се предвижда, че извършването на митническия контрол е запазено за митническите органи(27), които могат да бъдат митническите администрации или всички други органи, оправомощени съгласно националното законодателство да прилагат определени митнически разпоредби(28). В този кодекс се посочва, че преди да вземат решение, което би било неблагоприятно за заявителя, митническите органи му съобщават мотивите, на които ще се основава решението, и му предоставят възможност да изрази своето становище в определен срок(29). В посочения кодекс се предвижда също, че всяко решение, което е неблагоприятно за заявителя, трябва да бъде мотивирано и в него трябва да се посочва правото за обжалване, предвидено в член 44 от същия кодекс(30). Освен това в Митническия кодекс на Съюза се предвижда, че производството по обжалване на решението на митническия орган е разделено на два последователни етапа, първия — пред митническите органи и втория — пред по-висша независима инстанция, която може да бъде правораздавателен орган(31). Освен това в кодекса се посочва, че митническият орган може да действа като правораздавателен орган(32), но не се предвижда обратното.

60. Още във фазата на обжалване пред митническите органи в Митническия кодекс на Съюза се предвижда, че вносителят разполага с две права: правото да се запознае с мотивите на неблагоприятното решение, предхождано от правото да получи информация за мотивите, на които ще се основава решението. Поради това заместване на мотиви служебно от съда или по искане на вносителя в съдебната фаза съгласно националните процесуалноправни норми може да се разглежда като митнически контрол, който като такъв трябва да бъде запазен за

митническите органи на държавата членка съгласно Митническият кодекс на Съюза, който като специална правна уредба по отношение на тези процесуалноправни норми трябва да има предимство. В това отношение запитващата юрисдикция не посочва дали е оправомощена по силата на закон или подзаконен акт да прилага някои разпоредби от митническото законодателство.

61. При това положение организацията на производството по обжалване в две фази (пред митническите органи и съдебна) и засилената защита на задължението за предварително предоставяне на информация и на задължението за мотивиране могат да гарантират правото на ефективни правни средства за защита и задължението за мотивиране, закрепени съответно в член 47 и член 41, параграф 2, буква в) от Хартата.

62. От друга страна, член 75, параграф 5 от Делегиран регламент 2017/891 предвижда двоен срок, през който вносителят трябва да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Митническият кодекс на Съюза, или да определи митническата стойност чрез дедуктивния метод. Изтичането на тези срокове (един месец от продажбата на продуктите, в рамките на максималния срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение), както липсата на доказателство за освобождаването на стоките при предвидените условия, водят до загуба на гаранцията(33). Следователно неспазването на условията, предвидени в член 75, параграф 5 от Делегиран регламент 2017/891, води до една-единствена санкция: загубата на гаранцията, изчислена според стандартната стойност при внос.

63. Тази особеност на митническия режим, приложим за някои плодове и зеленчуци, сред които тиквичките, в пълна степен онагледява факта, че изборът на начина за изчисляване на митническата стойност трябва да бъде направен във фазата на производството по обжалване пред митническите органи. Ето защо вносителят следва да представи доказателства за митническата стойност в зависимост от възприетата база, тъй като в противен случай ще загуби гаранцията.

64. Поради това от всичко изложено по-горе следва, че приетата база за определяне на митническата стойност не може да бъде променяна в съдебната фаза на производството по обжалване на решение на митническия орган, тъй като това би означавало вносителят да бъде лишен от правото си да получава предварителна информация за мотивите на решение на митнически орган, което може да бъде неблагоприятно за него, и за мотивите на това неблагоприятно решение на митническия орган.

65. Второ, що се отнася до естеството на новите мотиви, изложени пред съда, могат ли те да засягат въпроса за връзката между лицата и за влиянието на тази връзка върху цената в хипотеза като разглежданата в главното производство?

66. Всъщност OGL-Food уточнява в съдебното заседание, че в хода на съдебното производство не е поискало промяна на метода за изчисляване на митническата стойност в полза на дедуктивния метод(34), но при обосноваването на условията за освобождаване на продуктите, декларирани с договорна стойност, е претендирало по отношение на него да се приложи предоставената с член 134, параграф 2, буква б) от Регламента за изпълнение на Митническият кодекс на Съюза възможност да се докаже, че договорната стойност е била много близка до определената съгласно дедуктивния метод митническа стойност на идентични или сходни стоки.

67. Следва да се отбележи обаче, че посоченият член 134 от Регламента за изпълнение на Митническият кодекс на Съюза е разпоредба за прилагане на член 70, параграф 3, буква г) от Митническият кодекс на Съюза и тя се прилага по отношение на сделките между свързани лица.

68. Във фазата от производството пред митническите органи обаче вносителят не се е позовал на връзките си с купувача на първо търговско ниво, нито е представил евентуалния договор, сключен с него, в съответствие с искането на данъчната служба, нито, а fortiori, е опитал да докаже липсата на влияние на тези връзки върху цената. Всъщност през тази фаза той е могъл да докаже условията за освобождаване на внесените продукти, като се позове на

член 134, параграф 2, буква б) от Регламента за изпълнение на Митническия кодекс на Съюза, което предполага също и доказването на връзка между него и купувача на първо търговско ниво съгласно уточнените в член 127 от Регламента за изпълнение условия(35) и липсата на влияние на тази връзка върху цената.

69. Освен това мотивите на директора на Митница Пловдив не се отнасят до качеството на свързани лица, а са основани на други два елемента: високата покупна цена при вноса (с 40,75 % по-висока от стандартната стойност при внос) и препродажбата на загуба.

70. Поради това доводът, свързан със стойността, близка до договорната стойност, е съвсем нов спрямо мотивите, приети от директора на Митница Пловдив, и поддържането му в съдебната фаза означава да се иска от съда той самият да упражни митническия контрол, което надхвърля обикновените възражения, които могат да са относно самите мотиви.

71. В заключение предлагам на втория преюдициален въпрос да се отговори, че член 75, параграфи 2, 5 и 6 от Делегиран регламент 2017/891 във връзка с член 5, точки 1 и 3, с член 22, параграф 6, с член 29 и с член 44, параграф 2 от Митническия кодекс на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че предвидените в него срокове и санкцията за неспазването им са пречка за изменението на мотивите на решението на митническия орган в съдебната фаза на оспорването на това решение, включително що се отнася до избрания метод за изчисляване на митническата стойност или до понятието „свързани лица“ по смисъла на член 70, параграф 3, буква г) от Митническия кодекс на Съюза.

В. По първия преюдициален въпрос

72. С първия си преюдициален въпрос запитващата юрисдикция иска от Съда да установи кои са релевантните данни за доказване на качеството на признати търговски партньори или на свързани лица по смисъла на член 127, параграф 1, буква б) и на член 142, параграф 4, буква б) от Регламента за изпълнение на Митническия кодекс на Съюза. Освен това тя си задава въпроса дали, за да се предотврати избягването на плащането на мито, проверката на основание на член 75 от Делегиран регламент 2017/891 налага задължение да се прецени дали взаимоотношението между операторите не е повлияло на определянето на по-висока цена на стоките, препродадени впоследствие на загуба.

73. Предлагам този въпрос да се разгледа при условията на евентуалност предвид отговора, даден на втория преюдициален въпрос.

74. Съдът е постановил неотдавна в решение от 9 юни 2022 г., *Baltic Master*(36), че член 181a от Регламента за прилагане, въведен вследствие на изменението на този регламент с Регламент (ЕО) № 3254/94 на Комисията от 19 декември 1994 г.(37), позволява на митническите органи да се отклонят от договорната стойност при определяне на митническата стойност, когато считат, че декларираната стойност на внесените стоки не отразява действителната им стойност, и то независимо от наличието на връзка между вносителя и износителя(38). Общата формулировка позволява да се обхване по аналогия член 140 от Регламента за изпълнение на Митническия кодекс на Съюза, който по същество възпроизвежда посочения член 181a по отношение на неприемането на декларираната договорна стойност. Възщност в посочения член 140 се предвижда, от една страна, че „[к]огато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в член 70, параграф 1 от [Митническия кодекс], те могат да поискат от декларатора да представи допълнителна информация“ и от друга страна, „[а]ко съмненията им не отпаднат, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от [този кодекс]“.

75. В същото решение Съдът е постановил също, че „що се отнася до връзката между лица поради качеството им на търговски партньори, посочена в член 143, параграф 1, буква б) от Регламента за прилагане[(39)], следва да се подчертае, че самият текст на тази разпоредба изключва всяко фактическо съдружие“(40). Той добавя, че „тъй като тази разпоредба се отнася до лицата, които „са юридически признати търговски партньори“, за да се установи наличието на връзка, е необходимо да се докаже, че условията, предвидени в националните разпоредби

относно търговското партньорство, са изпълнени, като по този начин се изключва всяко съдружие, което не е законово установено“(41).

76. От това следва, че преценката за наличие на качеството на юридически признати търговски партньори зависи от националното право и посочените от запитващата юрисдикция обстоятелства (неслучайният характер на търговските взаимоотношения, данни за издадените фактури за доставки, за плащането на цената, за отразяването на фактурите в счетоводството и в дневниците по ДДС на вносителя и правото на данъчен кредит, значително по-висока декларирана договорна стойност в сравнение със стандартната стойност при внос, свързана с препродажба на загуба, липсата на търговски договор) могат да бъдат относими само ако обосновават съгласно националното право качеството на юридически признати търговски партньори.

77. За да се предложи отговор на този въпрос обаче, трябва да се вземе предвид връзката между специалните разпоредби, приложими за някои плодове и зеленчуци, сред които тиквичките, и общите разпоредби от Митническия кодекс на Съюза и регламента за изпълнението му.

78. Всъщност когато вносителят декларира договорна стойност, в член 75, параграф 5 от Делегиран регламент 2017/891 се предвижда, че в срок от един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, той трябва да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Митническия кодекс на Съюза.

79. При това положение достатъчно ли е вносителят да докаже, че условията по член 70 от Митническия кодекс на Съюза, и по-специално условието относно свързаните лица, са изпълнени при препродажбата на внасяните стоки, или той трябва да докаже само, че условията за освобождаване обосновават декларираната договорна стойност?

80. От този отговор зависи допустимостта на въпроса, тъй като, ако единствено доказателството за съществуването на връзки между вносителя и купувача на първо търговско ниво и за тяхното влияние върху цената е достатъчно, няма да е необходимо да се поставят въпроси за условията за освобождаване на продуктите.

81. Буквалният прочит би могъл да създаде впечатлението, че това единствено доказателство за препродажбата на цена, обосноваваща декларираната договорна стойност, е достатъчно. В приетия от законодателя на Съюза текст обаче се изисква не само да се докаже достоверността на договорната стойност, а се припомнят условията за освобождаване на препродаваната стока. Всъщност в член 75, параграф 5, трета алинея от Делегиран регламент 2017/891 се уточнява, че гаранцията се освобождава само когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване.

82. Ако обаче се държи сметка за целта на тази разпоредба — да се възпрепятства завишаването на стойността във фактурата с цел измама при вноса, за да се избегне плащането на мито, се оказва, че препращането се отнася за всички условия по член 70 от Митническия кодекс на Съюза. Всъщност, ако тайното споразумение е възможно между свързани лица при издаването на фактура за изнасяния продукт, то е възможно и при препродажбата му на територията на Съюза, което придава значение на факта, че препродажбата на продукти не може да бъде извършена на свързани лица, за да се обоснове договорната стойност или за да се докаже, че тази връзка не е повлияла на цената. Правото на Съюза относно митническото остойностяване обаче цели да установи справедлива, еднообразна и обективна система, която изключва използването на субективно определени или фиктивни митнически стойности. Затова митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока(42).

83. Следователно договорната стойност не може да се приложи, ако връзки, съществуващи между свързани лица по време на покупко-продажбата на изнасяните продукти и на препродажбата им на митническата територия на Съюза, са повлияли на цената. В тази хипотеза

Регламентът за изпълнение на Митническия кодекс на Съюза предвижда, че използването на договорната стойност продължава да е възможно, дори в случай на връзки между страните, когато тя се доближава до голяма степен до митническата стойност на идентични или сходни стоки, определена според дедуктивния метод(43), с изключение на съпоставянето с митническата стойност на внесени продукти.

84. Целта да се гарантира икономическата достоверност на покупко-продажбата и на препродажбата и оттам на адекватен размер на митото, обаче може да се постигне и чрез представяне на доказателства за условията на освобождаване, тъй като необичайни условия на освобождаване може да са проявление на тайно споразумение между свързани лица, което е повлияло на цената. Затова задължението за доказване на условията за освобождаване би могло да се разглежда като опростено доказване на липсата на влияние на евентуалните връзки между страните върху цената. Това тълкуване би съответствало на целта на специалната правна уредба във връзка с бързо развалящите се плодове и зеленчуци — да се улесни определянето на стойността им, за да се изчисли входната цена, като се има предвид, че повечето бързо развалящи се плодове и зеленчуци се доставят на консигнация, което създава трудности при определяне на цената им(44). Посоченото тълкуване може да се обоснове и с факта, че при липсата на доказателства за изискваните по член 75, параграф 5 от Делегиран регламент 2017/891 обстоятелства в указания срок, гаранцията, изчислена на базата на стандартната стойност при внос, се задържа от митническата служба.

85. От всички изложени съображения следва, че дори запитващата юрисдикция да направи извод, че операторите са свързани лица — което в случая не е така, тази констатация не би била достатъчна, за да се докаже, че условията по член 75, параграф 5 от Делегиран регламент 2017/891 са изпълнени, и по-специално че продуктите са освободени при такива условия, които потвърждават достоверността на цените. Поради това отговорът на този въпрос не изглежда от полза за решаването на спора и изглежда недопустим.

86. При условията на евентуалност предлагам на този въпрос да се отговори, както следва: член 70, параграф 3, буква г) от Митническия кодекс на Съюза и член 127, параграф 1, буква б) от Регламента за изпълнение на Митническия кодекс на Съюза трябва да се тълкуват в смисъл, че купувачът и продавачът не може да се считат за юридически признати търговски партньори, ако не докажат, че са изпълнени предвидените от националните разпоредби условия относно качеството на признати търговски партньори, което изключва съдружие, което няма правен произход.

V. Заключение

87. Предвид всички изложени по-горе съображения предлагам на Съда да отговори на отправените от Административен съд София-град, България преюдициални въпроси, както следва:

1) Член 75, параграфи 2, 5 и 6 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, както и Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори, и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията, изменен с Делегиран регламент (ЕС) 2018/1145 на Комисията от 7 юни 2018 г., във връзка с член 5, точки 1 и 3, член 22, параграф 6, член 29 и член 44, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, изменен с Регламент (ЕС) 2016/2339 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2016 г.,

трябва да се тълкува в смисъл, че:

предвидените в него срокове и санкция за неспазването им са пречка за изменението на мотивите на решението на митническия орган в съдебната фаза на производството по обжалване, включително що се отнася до избрания метод за изчисляване на митническата стойност или до понятието „свързани

лица“ по смисъла на член 70, параграф 3, буква г) от Регламент № 952/2013, изменен с Регламент 2016/2339.

2) Първият преюдициален въпрос е недопустим, но при условията на евентуалност на него следва да се отговори, както следва:

Член 70, параграф 3, буква г) от Регламент № 952/2013, изменен с Регламент 2016/2339, и член 127, параграф 1, буква б) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза, изменен с Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/604 на Комисията от 18 април 2018 г.,

трябва да се тълкуват в смисъл, че:

купувачът и продавачът не може да се считат за юридически признати търговски партньори, ако не докажат, че са изпълнени предвидените от националните разпоредби условия относно качеството на признати търговски партньори, което изключва съдружие, което няма правен произход.

1 Език на оригиналния текст: френски.

2 ОВ L 269, 2013 г., стр. 1.

3 ОВ L 354, 2016 г., стр. 32, наричан по-нататък „Митническият кодекс на Съюза“.

4 ОВ L 343, 2015 г., стр. 558.

5 ОВ L 101, 2018 г., стр. 22, наричан по-нататък „Регламентът за изпълнение на Митническият кодекс на Съюза“.

6 ОВ L 138, 2017 г., стр. 4.

7 ОВ L 208, 2018 г., стр. 1, наричан по-нататък „Делегираният регламент 2017/891“.

8 ОВ L 347, 2013 г., стр. 671 и поправка в ОВ L 195, стр. 106.

9 ОВ L 350, 2017 г., стр. 15, наричан по-нататък „Регламент № 1308/2013“.

10 Регламент на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, 1992 г., стр. 1). Този регламент е отменен с Регламент (ЕО) № 450/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година за създаване на Митнически кодекс на Общността (Модернизиран митнически кодекс) (ОВ L 145, 2008 г., стр. 1), самият той отменен с Митническият кодекс на Съюза.

11 Регламент от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 253, 1993 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3), изменен с Регламент (ЕО) № 46/1999 на Комисията от 8 януари 1999 г. (ОВ L 10, 1999 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 11, стр. 49), наричан по-нататък „Регламентът за прилагане“, изменен с Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/481 на Комисията от 1 април 2016 г. (ОВ L 87, 2016 г., стр. 24) след влизането в сила на Регламента за изпълнение на Митническият кодекс на Съюза.

12 Регламент за изпълнение на Комисията от 13 март 2017 година за определяне на правила за прилагането на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци (ОВ L 138, 2017 г., стр. 57).

13 ОВ L 256, 1987 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3.

14 ОВ L 273, 2018 г., стр. 1, наричан по-нататък „Регламент № 2658/87“.

- 15 Наричано по-нататък „решението от 30 октомври 2020 г.“.
-
- 16 Наричан по-нататък „дедуктивният метод“.
-
- 17 Член 75, параграф 2 от Делегиран регламент 2017/891.
-
- 18 Член 70, параграф 1 от Митническия кодекс на Съюза.
-
- 19 Член 70, параграф 3, буква г) от Митническия кодекс на Съюза.
-
- 20 Член 75, параграф 2 от Делегиран регламент 2017/891.
-
- 21 Вж. точка 22 от настоящото заключение.
-
- 22 Член 75, параграф 3 от Делегиран регламент 2017/891.
-
- 23 Член 142, параграф 1 от Регламент за изпълнение на Митническия кодекс на Съюза.
-
- 24 Член 142, параграф 4, буква б) от Регламент за изпълнение на Митническия кодекс на Съюза.
-
- 25 Член 142, параграф 5, буква в) от Регламент за изпълнение на Митническия кодекс на Съюза.
-
- 26 Вж. решение от 12 януари 2023 г., Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (C-132/21, EU:C:2023:2, т. 45 и 48 и цитираната съдебна практика).
-
- 27 Член 5, точка 3 от Митническия кодекс на Съюза.
-
- 28 Член 5, точка 1 от Митническия кодекс на Съюза.
-
- 29 Член 22, параграф 6 от Митническия кодекс на Съюза.
-
- 30 Член 22, параграф 7 от Митническия кодекс на Съюза.
-
- 31 Член 44, параграф 2 от Митническия кодекс на Съюза.
-
- 32 Член 29 от Митническия кодекс на Съюза.
-
- 33 Вж. точка 52 от настоящото заключение.
-
- 34 Втори метод за изчисляване, вж. точка 47 от настоящото заключение.
-
- 35 Участие в ръководството или в управителния съвет на другата страна, юридически признати търговски партньори, най-малко 5 % от техните акции или дялове с право на глас се притежават, контролират или държат пряко или непряко от едно и също трето лице, трудово правоотношение, пряк или непряк контрол, съвместен контрол по възходяща или низходяща линия, родствена връзка.
-
- 36 C-599/20, EU:C:2022:457.
-
- 37 ОВ L 346, 1994 г., стр. 1.; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 6, стр. 233.
-
- 38 Вж. решение от 9 юни 2022 г., Baltic Master (C-599/20, EU:C:2022:457, т. 34 и цитираната съдебна практика).
-
- 39 Идентичен на член 127, параграф 1, буква б) от Регламента за изпълнение на Митническия кодекс на Съюза.
-

40 Решение от 9 юни 2022 г., Baltic Master (C-599/20, EU:C:2022:457, т. 35).

41 Решение от 9 юни 2022 г., Baltic Master (C-599/20, EU:C:2022:457, т. 36).

42 Вж. решение от 9 юни 2022 г., Baltic Master (C-599/20, EU:C:2022:457, т. 24).

43 Член 134, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение на Митническият кодекс на Съюза.

44 Съображение 31 от Делегиран регламент 2017/891.